

Slotrit naar Gilze-Rijen

Weer een seizoen ten einde. En weer succesvoller dan voorgaand seizoen. Alle ritten gevuld en een mooie buitenlandrit. Volgens mij was er geen rit met minder dan 15 deelnemers. 20 was ook niet ongewoon.

Voor de slotrit kreeg ik ook weer veel aanmeldingen. Aanvankelijk 21 man die keurig de gevraagde gegevens opstuurden. Wel nog even wennen dat de rit via de site wordt aangekondigd. En dat je daar even goed moet kijken wat je moet doen om mee te kunnen rijden. Ik heb een vaste deelnemer even gebeld omdat ik bang was dat hij het was vergeten. Maar niet goed op de site gekeken.

De dagen voor de rit viel de regen met bakken uit de lucht. Echte herfstbuien. En niet zo zuinig. De voorspellingen voor dinsdag werden elke dag beter gelukkig. En die dinsdag stond ik op en was het inderdaad droog. Voor mij dit keer niet zover. Meerkerk, en niet Meerzicht, is maar een klein eindje naar het noorden. Zo gepiept. Daar zitten twee hele goedkope benzinepompen, dat weet ik want ik kom er regelmatig. en daar tref je dan meteen twee andere motorrijders die meegaan. Peter en Luuk. Ze wachten niet op mij want ze willen denk ik koffie. Bij AC heeft Guido het voor elkaar dat de koffie wordt uitgeserveerd. Normaal is het een zelfbediening.

We zijn wat vroeg maar er spoelen gestaag motorrijders aan. Vandaag is het de dag van het nieuws over andere of nieuwe motoren. Er komt een stoelendans.

Voor wie het nog kan volgen, Anne en Henk hebben een nieuwe motor gekocht van Beiers fabriicaat maar geen GS. De Pan van Henk is aangeboden aan de leden van deze organisatie. De Pan van Anne wordt overgenomen door Rein en die zijn Pan is verkocht. Zo gaan we de winter in. Is in de afgelopen weken bekonkeld. De geruchten gingen al rond. Hoe krijg je Leo gek? Je stuurt hem een SMS dat Henk een nieuwe motor heeft gekocht maar zegt niet welke. Leo zit op dat moment in Zuid-Afrika met Ruud en wordt helemaal gek omdat Evert niet mag zeggen wat voor motor. Evert geniet zichtbaar van dit verhaal.

Ik kijk even naar mijn toekomstige motor. Wat een plaatje. Maar kom op, koffie. En appelgebak. Dit is het jaar van de overtreffende trap in appeltaart. Deze maand nog grotere stukken en ook heel erg lekker!. Zou je niet verwachten bij een ramsh tent als AC. Maar ze schijnen hem zelf te bakken.

Guido heeft er zin in. Om kwart voor elf jaagt hij iedereen naar buiten. Vandaag geen deelnemers zonder aankondiging. Heb ik kennelijk dreigend genoeg geuit. Wel twee afhakers. Daarom komen we op 19 motoren. Slechts één dame deze maand, Hezeke. Die moet tenslotte de trofee inleveren.

Even voor elf uur rijden we. Daar gaan we. Links naar de Biezedijk. Richting Arkel maar daarvoor alweer afslaan naar Hoog Blokland. Over de 27 heen naar Giessenlanden. Zuid naar Schelluinen, wie kent het niet. Via industrieterrein Avelingen de A27 even op. Eerste afrit er weer af. Links naar Uppel en dan over de dijk naar Almkerk. Binnendoor naar Dussen. Daar ligt een stuk water in de weg, de Bergsche Maas. Gelukkig is er ook een veer en wel gratis. Dat doet onze penningmeester deugd. Korte overtocht. Genoeg voor de rokers, niet voor wildplassers.

Verder naar het zuiden naar Waspik, kun je veel woordgrappen mee maken maar doen we hier niet.

Daarna ben ik het even kwijt, en ik ben hier nogal bekend want dit is onze voortuin. 's Gravenmoer hebben we gerond maar ook doorkruist. Dongen is groter dan je denkt en dan ben je ineens alweer in Rijen. Langs de basis en dan naar links. Helaas reageert het stoplicht niet op mo-

wachten op de pont

toren en breekt de groep in twee delen. We moeten echt geruime tijd wachten. Tot grote ergernis van een dame in een stacaravan op de camping. Die doet met de rollers in het haar het raam open en roept iets. Ik geef aan dat ik haar niet kan horen met een helm op en oordoppen in. Bovendien maken die motoren zoveel lawaai. Ze geeft het op. Wij zijn weer compleet en kunnen door. Lekker door het Ulvenhoutsebos. Dat is zo mooi dat er meerdere campings zijn gevestigd. En een asielzoekerscentrum, laat Geert het maar niet weten. Via Chaam richting Molenschot. Daar is de lunch. Schutterslust, nog even snel gevonden vorige week want de lunch had elders moeten zijn. Bij een gelegenheid aan het eind van zo'n 600 meter zandpad. Na de regen van de afgelopen weken niet te doen. Behalve voor Bob en Nol. Die andere GS'en kunnen het ook maar die mogen niet vies worden. En met een Pan is het gewoon niet leuk.

Met 19 man vullen we het restaurant. Ik heb er een hard hoofd in dat dit vlot gaat. Maar ik onderschat daarmee het personeel. Vlot komen er uitsmijters op tafel. En voor een mooie prijs. De goedkoopste uitsmijters van dit seizoen. En zoals besteld. Bruin brood, kan. Ook het afrekenen gaat vlot. Pinnen kan hier op het platteland niet. Je neemt maar contanten mee.

Er zijn lieden die zich zorgen maken over regen. Maar zelfs de iPad van Peter kan die niet voorspellen. Het blijft gewoon droog. Op het parkeerterrein van het restaurant geeft Guido een korte briefing hoe wij de basis Gilze -Rijen aan dienen te vallen. Achter hem aanrijden en bij de poort parkeren. Netjes aanmelden en dan collectief het terrein op. En zo geschiedde. Ondanks dat mijn versie 2.0 van de lijst niet bij Guido is doorgekomen, komt iedereen het terrein op. Zeer veel charme van Guido en mij bij de dame van defensie.

Verdediging zo lek als een mandje. Op naar de duke of Brabant. Die staat in een brandschone hangar. Geen vuiltje op de vloer. Voor de leken onder ons; de duke is een Mitchell bommenwerper in vliegende staat. Wat een plaatje. En we mogen er vrij omheen lopen en inklimmen. Een jongensdroom. De vrijwilligers vertellen alles over de machine en beantwoorden al onze vragen. Wat een passie. We kunnen niet te lang blijven stilstaan want er is nog veel meer te zien. Dus op naar de volgende plek. Dat zijn het clubgebouw en de hangars van de SKHV, Stichting Koninklijke Luchtmacht Historische Vlucht. Ene Leo staat ons daar te woord en geeft een rondleiding in een hangar. Als je wil zien welke vliegtuigen ze daar hebben moet je even op de link op onze site klikken. Het zijn er te veel om hier op te nemen. En ze worden uitstekend verzorgd. Een paar vliegtuigen worden nog gerestaureerd. En wat gaat dat met liefde zeg. Als een onderdeel niet verkrijgbaar is dan wordt het gemaakt. Dat valt niet mee want je moet de oorspronkelijk tekeningen hebben en specificaties vanwege de certificatie. Denk niet dat daar in de oorlog erg moeilijk over werd gedaan.

De Spitfire staat even niet op zijn plek want die wordt getankt, komt zo terug. Geeft ons de gelegenheid om buiten voor een hangar even een officieel moment te houden.

B25 Mitchell

B25 Sky Riders

Het seizoen is ten einde met deze rit. Ik memoreer dat het weer een goed seizoen is geweest. Iedere rit komen er toch weer ruim 15 motoren. Vaak meer. Belangstelling genoeg. Kan het niet nalaten om een oproep te doen voor ritten in het volgende seizoen en dat heeft direct succes. De toezeggingen moet ik wel administreren anders ben ik ze kwijt.

Het is nu ook de tijd om onze lulligheidstrofee, pardon de trofee voor de meest veelbelovende jonge rijder onder ons, weer uit te reiken. Ik heb geheel autonoom besloten deze trofee dit jaar toe te kennen aan Luuk Klemkerk. Hij heeft dit seizoen, zijn eerste seizoen, geen enkele rit gemist. Heeft voor de septemberrit zijn vakantie een dag verzet. En is ook nog met de buitenlandrit mee geweest. Dat is allemaal al een enorme toewijding maar we hebben meer aan hem te danken. Luuk heeft in een hele korte tijd ook een lang gekoesterde wens van de leden in vervulling doen gaan. We hebben nu immers een heel serieuze website. Die ziet er heel gelikt uit. Het mooiste vind ik nog dat hij er erg laconiek over doet. Je krijgt de indruk dat hij dat op een regenachtige middag even in elkaar flanst. Nu zijn er genoeg regenachtige middagen geweest.

Genoeg gepraat. We gaan een andere hangar binnen en daar staan de operationele vliegtuigen klaar. Onder andere een Beechcraft en een Beaver. Over ieder vliegtuig valt van alles te vertellen en er is maar zo weinig tijd. Aan de belangstelling van de bezoekers ligt het niet.

Bij de Beaver ontstaat nog enige hilariteit. De trechter met slang is niet om door te praten, als je daar je mond aan zet kun je hem daarna spoelen want daar hebben al heel wat jongheren in gehangen.

Buiten gebeurt ook weer iets. De twee Harvards gaan vliegen. Hoog bezoek van de basis mag een rondje maken. Had koninklijk moeten zijn maar een prins heeft laat afgezegd. Zo zie je maar dat royalty ook gewoon een drukke agenda heeft.

Met een Harvard rechtuit taxiën kan wel maar dan zie je niets. Lastig zo'n staartwiel. En daarom lijkt het alsof ze straal bezopen zijn want ze waggelen over de taxi track.

De vliegers doen echt hun best om de passagiers het geleverde zakje te doen vullen. Er worden mooie bochten getrokken.

De Spitfire is terug en dus weer terug naar die hangar. Wat een prachtig vliegtuig. En hij ziet er ook zo mooi uit. Alsof de fabriek hem onlangs heeft opgeleverd.

Spitfire "GS"

na vijf uur stappen de laatste deelnemers weer op de motor naar huis. In mijn geval eens een keer een kort ritje. Een keer links, flink eind rechtuit en dan nog een keer rechts. Motor staat snel weer binnen.

Harverd met wat DC10 Sky Rider motoren

Men is hier zo gastvrij dat we zelfs even in de Spitfire mogen zitten. Zelfs Leo. Die vindt dat zijn derrière niet comfortabel in het stoeltje kan. Wellicht omdat hij zonder parachute in het ding zit. Ruud komt er achter dat hij te lang is voor de Spitfire.

De middag loopt ten einde en de drang om op te stappen wordt bij een enkeling te groot. Voor de liefhebber is er nog een drankje in de bar. Erg gezellig. Leuk om te zien dat er mensen zijn die veel (vrije) tijd besteden aan een dergelijke hobby. Eigenlijk zijn ze nooit met pensioen gegaan maar in de historische luchtvaart verder gegaan.

Voor ons een mooi einde van het seizoen. Even

